

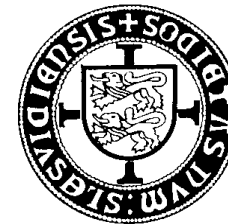
Hammerslagspris ved medlemssalg og auktion den 8. december 2009

Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris
1	0	22	85	43	32	64	0	85	50	106	52
2	0	23	155	44	0	65	0	86	20	107	20
3	26	24	160	45	5	66	0	87	26	108	32
4	0	25	170	46	5	67	0	88	28	109	40
5	0	26	75	47	0	68	0	89	5	110	12
6	550	27	35	48	15	69	0	90	50	111	10
7	0	28	0	49	0	70	26	91	25	112	40
8	10	29	0	50	0	71	10	92	0	113	12
9	0	30	90	51	0	72	0	93	25	114	20
10	0	31	150	52	0	73	0	94	10	115	20
11	0	32	0	53	0	74	10	95	10	116	30
12	10	33	0	54	0	75	0	96	3300	117	30
13	120	34	200	55	0	76	13	97	750	118	66
14	5	35	200	56	30	77	10	98	14100	119	70
15	0	36	90	57	50	78	11	99	2400	120	24
16	55	37	40	58	9	79	50	100	4700	121	200
17	40	38	0	59	25	80	50	101	1000	122	100
18	120	39	35	60	0	81	50	102	0	123	500
19	35	40	35	61	9	82	50	103	100	124	42
20	38	41	62	62	0	83	50	104	500	125	20
21	32	42	36	63	38	84	230	105	3300	©	

Numismatisk Forening afholder medlemsmøde med auktion
tirsdag den 9. februar 2010 kl. 19.30
 i NygadeHuset i Aabenraa

**Da foreningens beholdning af mønter er ved at være solgt,
 vil vi gerne opfordre medlemmerne til at indlevere mønter til salg**

Numismatisk Forening for Nord- og Sydslesvig

Nr. 6

9 februar 2010

Auktion nr. 399

49. årgang

Det Byzantinske Rige VI

Af Svend Nørskov-jensen

Nicephorus I (802-811). Den tidligere skatmester kom til magten efter pa-ladsrevolutionen, der fjernede kejserinde Irene. Den nye kejser gik straks i gang med at rette op på de dårlige tilstande i riget. Ved indførelse af et stort antal reformer især på det finansielle område bedredes situatio-nen hurtigt, og landet var igen i stand til at tage aktiv del i interna-tionale anliggender. Byzantinsk autoritet blev genskabt i Peloponnes efter mere end to århundreders slavisk herredømme, og den muslimske trussel afvær-get efter den store kalif Harun al Rashid's død i 809. Den virkelige fare var nordgrænsen, hvor bulgarerne befæstede deres magt under ledelse af den dynamiske Krum. I foråret 811 angreb Nicophorus bulgarerne med sensationelt held, og Pliska, deres hovedstad, blev ødelagt. Ulykkeligvis forfulgte han Krum op i bjergene, hvor den byzantinske hær faldt i et baghold og blev til-intetgjort. Nicephorus blev dræbt, og hans søn og medkejser siden 811, Stauracius, flygtede alvorligt såret mod Konstantinopel. Den døende kejser overgav sin trone til sin svoger, Michael Rhangabe, og trak sig tilbage til et kloster, hvor han udåndede kort efter.

MICHAEL I, Rhangabe (811-813). Efter ulykken befandt riget sig i en meget vanskelig situation, og dets nye kejser var ganske uegnet til det store hverv. I modsætning til den strenge kurs, som hans forgænger havde lagt, anerkendte han Karl den Stores' vestlige rige, og han annullerede også man-ge af Nicophorus' Økonomiske sanktioner. Hans regime vaklede efter mindre end to år, efter at den byzantinske hær havde lidt et nyt nederlag til den sejrjrige bulgarske khan.

LEO V, armenieren (813-820). Strateg fra den anatolske theme, erstattede den ineffektive Michael Rhangabe på den byzantinske trone og begyndte straks på at genopbygge imperiets tabte prestige. Han opnåede nogen succes mod Krum, men byzantinerne blev først endeligt befriet for deres bekymringer, da den bulgarske khan døde i 814. Østgrænsen var også rolig på den tid, så Leo be-nyttede lejligheden til at forfølge sin virkelige ambition - genoptagelsen

Medlemsblad for:
**Numismatisk Forening
for Nord- og Sydslesvig**

Redaktion:

Palle Gulddahl
Slotsbakken 5
6300 Graasten
Palle@Gulddahl.dk

Gengivelse af artikler kun
efter indhentet tilladelse
og med kildeangivelse.

Formand:

Henning Kjær
Kærmindevej 17
6400 Sønderborg.

Telefon:

74 43 34 82
Fakjaer@mail.tele.dk

Kommissioner:

Faste bud på medlems-
salgslisten og brevbud
skal være fremme dagen før
auktionen og modtages af

Jens Madsen
Jørgensby 14
6310 Broager
TLF. 74 44 95 63
jensmadsen@stofanet.dk

Oplag: ca. 165 stk.

Foreningens vedtægter kan
altid rekvireres hos
formanden.

www.nfns.dk

Tryk: Langenberg
Sønderborg

Af ikonoklasmen. Der var imidlertid kun få tilhængere af denne sag, og kejse-ren måtte ty til grusomme forfølgelser for at gennemføre sin vilje. Dette førte sluttelig til hans snigmord foran højalteret i Sct. Sophia juledag 820.

MICHAEL II, fra Amorium (820-829). Som Justin I, tre århundreder tidligere, var Michael II en simpel soldat med ringe lærdom, men han var på ingen må-de blottet for evne til at tjene imperiet. Han vendte sig ikke sin forgæn-gers religiøse politik, men han støttede den heller ikke, så ingen af par-terne kunne anklage kejseren for at være deres fjende. Resultatet blev, at religiøse tvistigheder døde hen, og kejseren kunne frit bruge sin op-mærksomhed på andre sager. Ganske tidligt i hans regeringstid blev han kon-fronteret med et oprør anført af Thomas, en tidligere soldaterkammerat, og med arabisk støtte var oprøreren stærk nok til at belejre den byzantin-ske hovedstad i over et år. Med hjælp af den bulgarske khan Omurtag knus-te Michael revolten, og Thomas blev henrettet i 823. Et hårdt slag var tabet af den vigtige ø Kreta til muslimerne, og den arabiske erobring af Sicilien hændte også mod slutningen af hans regeringstid. Michael døde i 829, som den første kejser i et halvt århundrede der døde fredeligt og i besiddelse af tronen. Han blev efterfulgt af sin søn og medkejser siden 821,

THEOPHILUS (829-842). I modsætning til sin fader var Theophilus en meget kultiveret mand med en stærk ikonoklasmisk overbevisning. Det var under denne regering, at den sidste forfølgelse af ikontilhængerne fandt sted. Der var imidlertid kun få tilhængere af den engang mægtige bevægelse ud-over kejseren og hans nærmeste følge. Til trods herfor var han på grund af sin store retfærdighedssans meget af agtet af sine undersåtter. Kon-flikten med araberne fortsatte gennem det meste af hans regeringsperiode både ved østgrænsen, hvor kaliffen Mutasim var meget aktiv, og på Sicili-en, som fortsat var uden for

Byzans' kontrol. Dette var særlig ulykkeligt for Theophilus, som var en stor beundrer af arabisk kunst og kultur. Un-der et sejrrikt felttog i Lilleasien i 833 erobrede Matasim endog den sto-re fæstning, Amorium, Theophilus-familiens hjemby, og dette må have ærgret kejseren meget. Theophilus døde af dysenteri tidligt i 842 og blev efter-fulgt af hans barnebarn og medkejser fra 840, Michael. En ældre søn og medkejser fra 830, Konstantin, døde ca. seks år tidligere.

MICHAEL III, drukkenbolten (842-867). Ikonoklasme-kontroversen sluttede med kejser Theophilus' død. Således befriet for denne interne konflikt var riget i stand til at inlde sig på ambitiøs udenrigspolitik, og den store makedonske æra, som fulgte, var den middelalderlige byzantinske stats højvandsmærke. I den første del af Michael's regeringstid lå rege-ringen i hænderne på hans moder, Theodora, og hendes favorit, Theoctistus. Byzantinerne blev mere aggressive i deres konflikt med araberne; en flåde blev afsendt til Ægypten, hvor den ødelagde en fæstning nær Nilens munding. I 856 blev Theodora Fordrevet af hendes broder, Bardas, med den unge kejser Michael III's stiltiende samtykke, og Theoctistus blev myrdet. Bardas fik titel af Cæsar, og kort tid efter opnåede den store lærde Pho-tius den patriarkalske trone. Under imperiets nye magtfulde ledere blev riget meget aktiv i både verdslige og gejstlige anliggender. Omar, emiren af Melitene blev dræbt og hans hær tilintetgjort i et stort slag udkæmpet i september 863, medens den byzantinske kirke i stor stil indlod sig på missionering i Rusland, Moravia og blandt de sydligt boende slavere. Den eneste mørke plet var mod vest, hvor byzantinerne ikke var „i stand til at stoppe den arabiske undertvingelse af Sicilien. Den muslimske bølge skyllede endog ind over det sydlige Italien. Alle disse øjeblikkelige hæn-delser skete med liden deltagelse af den unge kejser Michael, som havde en svag vilje og var tilfreds med at overlade statens anliggender til andre Han blev ven med Basil, en bonde fra Makedonien som var blevet ansat ved det kejserlige hof. Basil's ambitioner var umættelige: først arrangerede han snigmordet på cæsar Bardas, overtalte så Michael til at krone sig selv som medkejser i 866 og myrdede til sidst sin uheldige velynder den 23. september 867.

BASIL I, makedoneren (867-886). Til trods for den tvivlsomme måde hvorpå han opnåede tronen, viste Basil sig at være en duelig hersker. Desu-den blev han grundlægger af det største byzantinske kejserdynasti - make-donerne. Den nye kejser interesserede sig meget for situationen i Vesten, og skønt Syracus endelig faldt til araberne i 878, lykkedes det byzanti-nerne at styrke deres position betydeligt i Syditalien. Situationen på Balkan bedredes også takket være et idealistisk missionsarbejde, og de slaviske stammer søgte mere og mere et lederskab fra Konstantinopel. På Østfronten rykkede Basil grænsen frem til Eufrat egnene. Hjemme var Basil meget aktiv med juraen, og han planlagde en fuldstændig revision af Justi-nian's lovbøger. Basil's yndlingssøn, Konstantin, og medkejser fra 868 døde i 877, hvilket forbitrede kejserens sidste år. Han døde i 886 efter et jagtuheld og blev efterfulgt af sin søn og medkejser fra 870,

Forsættes i næste nummer